Predmet: ***Vlasenica***

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine
Broj predmeta: K. Po2 5/2020
Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ
Optužena: Višnja Aćimović
Branilac: advokat Krsto Bobot
JTRZ: Ognjen Đukić

Sudsko veće: sudija Vladimir Duruz, predsednik veća
sudija Snežana Nikolić Garotić, članica veća
sudija Zorica Avramović, članica veća

Glavni pretres: 23.04.2025.

Na današnjem glavnom pretresu ispitana su tri svedoka odbrane, koji su pristupila sudu. Za dva pozvana svedoka koji nisu pristupili, sud nije imao informaciju da li su uopšte poziv primili. Svedok Željko Momčilović zamolio je da zbog obaveza na poslu bude ispitan prvi, te je veće ovu molbu uvažilo.

Ispitivanje svedoka Željka Momčilovića:
Svedok odbrane Željko Momčilović naveo je da je u srodstvu sa optuženom Višnjom Aćimović, da mu je to tetka, rođena sestra njegove majke. Nakon objašnjenja predsednika da kao privilegovan svedok ima prava da ne svedoči, svedok se izjasnio da želi da svedoči. Naveo je da 22. maja 1992. godine poginuo Milenko Kraljević, rođeni ujak, te da su posle njegovog ubistva kod njih u Bačku Topolu došli baba i deda, sa ćerkom Višnjom. Za Vlasenicu su se vratili tek nekoliko dana pre nego što su Milenku Kraljeviću dali pomen, odnosno 40 dana. Objasnio je da su baba, deda i Višnja došli kod njih jer su „faktički bili na prvoj liniji odbrane“, da je Višnja bila dete „na granici“ da je tada imala oko 20 godina, a da su baba i deda bili stari ljudi. Nakon što su 22. maja bili napadnuti, kada je njegov ujak poginuo, došli su u Bačku Topolu radi svoje sigurnosti, misli da su došli dva ili tri dana nakon sahrane ujaka, negde „oko 25. maja“. Naveo je da su i baba i deda i Višnja sve vreme bili kod njih, „tih nekih tridesetak dana“, da su krenuli nazad pred kraj juna, par dana pre nego što su ujaku davali pomen za 40 dana, te da je tada i njegova majka Stevka Momčilović krenula s njima na pomen. Na pitanje predsednika da li je bio blizak sa ujakom, „na konto toga koliko se dobro seća situacije“, svedok je odgovorio da ima biološkog oca, ali da mu je ujak Milenko bio „duhovni otac“, koji mu je davao savete oko devojaka, a i materijalno mu je pomagao. Svedok je ispričao anegdotu kada mu je ujak doneo patike za trening, nakon što su njegove pukle, a otac nije hteo da mu kupi nove. Takođe je naveo da je od ujaka dobijao savete „o ženama“ pa i braku, dok sa svojim ocem nikada o tome nije pričao. Ispričao je i da je Milenkova ćerka Marina često kritikovala da više voli Želja (svedoka) nego nju. Na pitanja tužioca svedok nije znao da odgovori kojim vozilom su baba, deda i Višnja došli, te ko ih je dovezao, a koliko se se seća njegovi ostali ujaci, Višnjina braća, nisu dolazili za to vreme. Svedok je naveo da Višnja nije napuštala Bačku Topolu, da se iz tog perioda seća raznih anegdota i srećnih i tužnih. Na predočavanje

Fond za humanitarno pravo

predsednika veća da „pristojan broj“ svedoka Višnju početkom juna smešta „na mesto zbog kojeg joj sudimo“ svedok tvrdi da je „bila tu“, objašnjavajući da između Bačke Topole i Vlasenice ima oko 250-270 km, da se tada putovalo preko Crnog Brda, ali nije znao da kaže koliko se dugo putovalo. Naveo je da je Višnja tada imala dvadesetak godina, da misli da je ‘72. godište, da je razlika između njih oko četiri godine, a da „ni svoje godine ne zna, dok ne oduzme“. U vreme događaja o kojima je svedočio svedok je imao 16 godina.

Ispitivanje svedokinje Stevke Momčilović:
Svedokinja odbrane Stevka Momčilović navela je da joj je Višnja rođena sestra. Nakon objašnjenja predsednika veća da kao privilegovan svedok ima prava da ne svedoči, svedokinja se izjasnila „da je ovde da bi svedočila“. Navela je da je nakon početka „prokletog rata“, 22. maja 1992. godine „gotovo na kućnom pragu“ poginuo njen rođeni brat Milenko Kraljević, da su posle dva dana od njegove sahrane doveli njene roditelje i „bebu“, kako od mila zove svoju najmlađu sestru Višnju. Navela je da je brat poginuo 22. maja, da je istog dana bila sahrana, ali da ona nije mogla da ide „jer je situacija bila takva“, te da su dva dana nakon toga, 24. maja, kod nje došli roditelji i sestra Višnja. Objasnila je da su kod nje bili dok nisu svi zajedno otišli kada su davali bratu pomen, 40 dana. Na pitanje predsednika veća da li se seća kako su provodili vreme dok su bili kod nje, svedokinja je navela „borili su se kako su se borili“, majka je bila jako loše i Višnja je brinula o njoj, dok je svedokinja bila na poslu. Na pitanje tužioca objasnila je da je oca, majku i Višnju dovezao autom neki prijatelj, da su kod nje ostali četrdeset dana, ali da ne zna da li je auto bio crni BMW. Navela je da njena braća Stanislav, Miroslav i Lazar, nisu dolazila kod nje dok su tu bili Višnja i roditelji, te da su se čuli telefonom, a da se Višnja sa njima čula telefonom „možda ponekad“. Navela je da u to vreme njeno radno vreme bilo od 4h do 13h, da Višnja nije napuštala Bačku Topolu i da je samo nekad odlazila do prodavnice po hleb. Na predočavanje predsednika veća da određeni broj svedoka tvrdi da je u to vreme bila na drugom mestu svedokinja odgovara „bila je kod mene, u Bačkoj Topoli“ da je tu došla „odmah“ posle sahrane.

Ispitivanje svedoka Mijodraga Aleksića:
Svedok odbrane Mijodrag Aleksić naveo je da je komšija Višnjine sestre Stevke, te da žive u istoj ulici, na udaljenosti od oko 150 metara. Naveo je da se seća da je Višnja došla kod sestre kada je počeo rat, da je tu ostala oko dva meseca, te da je otišla kada su njenom bratu stavljali 40 dana pomena, dok imena brata kojem je stavljan pomen nije mogao da se seti. Objasnio je da žive u takvoj ulici da kad ima neke promene, odmah se sve u komšiluku čuje. Na pitanje tužioca svedok je odgovorio da je Višnja došla sa roditeljima, da se ne seća kada je saznao da su došli, ali da se seća Višnje koja je vozila bicikl ulicom. Svedok nije znao ko je Višnju i njene roditelje dovezao, niti kako su došli do Bačke Topole. Naveo je da za Višnjinu braću zna iz priče, zna da je bilo četvorica braće i tri sestre, imena braće ne zna, jer sa njima nije pričao, te da su trojica braće dolazila „jedanput, dva puta, neki i više puta“. Svedok je naveo da je dva meseca koliko je bila tu Višnju viđao svaki „drugi-treći dan“, te da nije napuštala Bačku Topolu „dok se rat nije završio“, što je objasnio time da nije mogla da „ode i za jedan dan da se vrati“.

Nakon ispitivanja svedoka predsednik veća je stranke obavestio da je svedok S1, koji nije mogao da svedoči iz „psihijatrijskih razloga“ pisao sudu sa obaveštenjem da se sada potpuno

Fond za humanitarno pravo

oporavio i da je voljan da dođe da svedoči. Na sledećem glavnom pretresu planirano je ispitivanje svedoka S1 koji će pristupiti sudu u Beogradu.

Sledeće ročište za glavni pretres zakazano je za 5. jun 2025. godine u 10 časova.

Fond za humanitarno pravo